

[Aase Olesen.]

Der har været nævnt tal i denne forbindelse, og det har også været nævnt i pressen, og man har nævnt store tal, som nu skulle gå København forbi. Man har hele tiden sammenlignet med det forslag, som regeringen har fremsat. Hvis vi får vedtaget de ændringsforslag, der tager pris- og lønindeksen ud, vil der stadig væk ske en regulering i nøjagtig samme retning som den, der er tilsigtet med regeringens forslag, men med betydelig mindre udsving. Københavns kommune vil således i forhold til gældende lov modtage 10,8 mill. kr. mere end i dag, beregnet for 1976-77, Frederiksberg kommune vil modtage 2,1 mill. kr. mere. Kommunerne i Københavns amt vil modtage 7,3 mill. kr., i Frederiksborg amt 1,9 mill. kr. og i Roskilde amt 1,2 mill. kr. mere, end hvis vi fortsatte med gældende lov, og derfor mener jeg ikke, det er berettiget at tale om, at det er et groft virkemiddel at foreslå denne pris- og lønindekstaget ud, tværtimod.

Det, det drejer sig om for os, er, at vi mener, at dette princip er et forkert princip. Det er ikke udtryk for, som indenrigsministeren sagde, et had til Københavnsområdet. I det radikale venstre giver vi os ikke af med geografiske had- eller kærlighedsforhold, men tager stilling ud fra nogle politiske principper, og vi mener, at dette er et forkert princip. Vi har udtrykkeligt sagt både i udvalget og her i dag, at vi ønsker at være med til at forbedre og forfine de kriterier, vi har. De er efter al sandsynlighed for grove. Jeg pegede på et par områder, nemlig alderskriteriet, hvor jeg sagde, at det formentlig var for groft et kriterium kun at anvende spørgsmålet om befolkningsandelen over eller under 65 år. Jeg sagde, vi måske skulle se på andelen af 80-årige, fordi det for nogle kommuner er særlig karakteristisk, at man har en stor andel af meget gamle mennesker.

Det andet, jeg gjorde, var at henvise til arbejdsgruppens behandling af spørgsmålet om dagpengeudgiftsbehovet. Jeg nævnte, at når bistandsloven var trådt i kraft, ville der efter al sandsynlighed være behov for yderligere forfining. Det er altså ikke, fordi vi ikke vil være med til at forfine og forbedre kriterierne. Vi vil bare ikke ind på et forkert princip. Hvis vi først får indført dette

princip her, så kommer vi aldrig af med det igen. Det er jeg i hvert fald bange for.

Ministeren gjorde nogle bemærkninger til de bemærkninger, der er til selve ændringsforslagene, og jeg vil gerne medgive ministeren, at de er meget forenklede. De er blevet til meget, meget hurtigt. Enhver, der er herinde, ved, at det somme tider går hurtigt. Der er ikke alle de argumenter med, som jeg er kommet med her i dag, og det kan jeg selvfølgelig beklage. Man kan godt hævde, at dette her er objektivt. Det, jeg har sagt og sagde i min tale for lidt siden, var, at det ikke var objektivt på samme måde som de øvrige kriterier.

Hagen Hagensen (KF):

Når man kan lide det kommunale selvstyre, og til dem hører vi, så er det ganske klart — og det skal være sagt her — at så kan man ikke på nogen måde gå ind for, at vi skulle gå over til en enhedsskat. De to ting lader sig ikke forene, som i øvrigt indenrigsministeren allerede træffende har sagt det.

Vi er også tilhængere af, at der skal ydes bloktilskud, og det, vi står ved her, er jo for så vidt en station på vejen for at få bygget bloktilskuddene ud og få dem udformet på en bedre måde, end det måske har været tilfældet hidtil. Jeg vil finde, at det vil være en forringelse, for ikke at sige, at så skulle lovforslaget vel ikke engang have været fremsat, hvis man udtager løn- og prisindeksen og ikke får den med.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger om dette, for jeg kan ikke gøre dem bedre, end indenrigsministeren gjorde det, lad det være sagt på hovedstadsrådets vegne. Jeg kan i øvrigt henvise til, at vi jo har fået en henvendelse fra overborgmesteren i København, der ganske klart har vist, hvorledes det vil komme til at gå ud over København. Jeg må sige til hr. Jacob Sørensen, at når han siger, at København ligger så nogenlunde på landsgennemsnittet, hvad kommuneskat angår, så kan det måske nok være rigtigt, at man gør det, men kendsgerningen er alligevel den, at man har ganske store udgifter, også i kraft af de eksisterende udligningsordninger.

Jeg gør navnlig denne bemærkning til hr. Jacob Sørensen, fordi andre har været inde på at tale om de rige kommuner. Det